

Soud nad studiem temných umění

sepsal Hannibal Traven
arcimág Magické univerzity, Císařské Město

HISTORICKÝ ÚVOD

Dějiny nekromancie, obecně označované názvem "temná umění", mají historii mnohem delší, než kam až sahají psané záznamy. Téměř všechny prvotní zemské zákony, které se o nekromancii zmiňují, ji výslovně zakazují a pro pachatele stanoví trest smrti. Nezávislí čarodějové a mágové však přesto ve studiu temných umění pokračují.

Psiijický řád na ostrově Artaeum, předchůdce našeho vlastního Cechu mágů, použití nekromancie také zapovídá, a to nejen proto, že je to nebezpečné. Vzhledem k tamní víře ve svaté a nesváte duchy předků jsou zde tyto praktiky považovány za kacířské. Opět se však navzdory tomu dozvídáme celou řadu příběhů o studentech i mistrech, kteří se rozhodli tento zákaz porušit. Když Vanus Galerion opustil Artaeum, neshodoval se s psiijiky v celé řadě věcí, ale ani on nedovolil, aby se v Cechu mágů nekromancie vyučovala.

Od času Vana Galeriona uplynulo téměř 1100 let a v čele cechu stanula celá řada arcimágů. Otázka nekromancie byla projednávána ještě několikrát. Cech však nikdy její zákaz nezrušil, i když obecný přístup mágů k temným uměním se během let posouval tam a zpět. Někteří arcimágové se je snažili naprosto ignorovat, někteří se velmi důrazně stavěli proti nim a našli se i takoví arcimágové, o nichž se tvrdilo, že sami nekromancii praktikují.

Jakožto nově jmenovaný arcimág považuji za svou povinnost vůči Cechu mágů, abych v této záležitosti jasně stanovil jeho politiku. Ačkoli samozřejmě mám na temná umění vlastní názor, požádal jsem o radu dva největší učence mezi říšskými mágy, mistra Votha Karlysse z Korintu a magistru Ullicetu gra-Kogg z Orsinia a sešli jsme se k dvoudenní poradě.

Dále je uvedeno shrnutí všech podstatných bodů naší debaty, argumentů a protiargumentů, které nás dovedly k rozhodnutí, jaké stanovisko by měl Cech mágů vůči nekromancii zaujmout.

ARGUMENTY

Argument magistry gra-Kogg: Stále ještě nekromancii příliš nerozumíme. Tím, že ji budeme jednoduše ignorovat, problém sám od sebe nezmizí. Jako intelektuální instituce, která se zabývá studiem magických věd a umění, máme nespornou povinnost hledat pravdu. Omezit možnosti našich studií cenzurou je v rozporu s etikou našeho poslání - měli bychom být neutrální a objektivní.

Námítka mistra Karlysse: Cech mágů musí udržovat honbu za novými znalostmi v rovnováze se zodpovědným přístupem a dodržováním etických standardů. Přednášky a cvičení pro studenty přece také 'necenzurujeme', když po nich požadujeme, aby pokračovali ve studiu opatrně a s čistými úmysly. Jestliže pro ně stanovíme sadu pravidel a omezení, není to omezování svobody studentů - je to zcela samozřejmá nutnost.

Argument mistra Karlysse: Nekromancie je v celém civilizovaném světě zapovězené umění. Kdybychom ji veřejně přijali nebo s ní souhlasili, vzbuzoval by Cech mágů u široké veřejnosti strach a zaujala by vůči nám nepřátelský postoj. Vanus Galerion si nepřál, aby byla tato instituce elitistická a separatistická jako Psiijický řád. Ignorovat stanovisko veřejnosti je pro nás poměrně riskantní. Určitě bychom tím přišli o celou řadu výhodných obchodních smluv, pravděpodobně včetně všech v celém Morrowindu, kde stále panuje vůči nekromancii velmi silný odpor.

Námítka magistry gra-Kogg: Ano, měli bychom v oblasti vztahů s veřejností zvolit citlivý přístup, ale neměli bychom a nesmíme si od ní nechat diktovat žádná omezení pro naše studium. Slovo 'nekromant' znamená pro nevzdělané hlupáky prostě jakéhokoli zlého černokněžníka. Bylo by šílenstvím, kdybychom začali omezovat svou práci v důsledku jejich předsudků a nedostatečného pochopení. Otočit se k nějaké oblasti studia zády čistě na základě veřejného mínění je zcela v rozporu se zásadami objektivního výzkumu.

Argument magistry gra-Kogg: Nekromanti sužují celý Tamriel. Ať už pracují samostatně nebo jsou spolčení s tou sebrankou z Rozmilína nebo s takzvaným Králem červů, Mannimarcem, mají na svědomí celou řadu hrozných věcí - oživených zombií a kostlivců nebo jiných druhů nemrtvých. Chceme-li se touto chamradí co nejúčinněji vypořádat,

potřebujeme porozumět silám, kterým nekromanti vládou, a jak toho asi máme dosáhnout, pokud se sami dobrovolně odřekneme možnosti studovat temná umění?

Námitka mistra Karlysse: Nikdo nepopírá, že temná umění představují hrozbu - v podstatě právě na tomto základě je postavena moje námitka proti tomu, aby Cech mágů prohlásil nekromancii za další školu a povolil její výuku pro studenty. Víme - a měli bychom vědět - čeho jsou naši nepřátelé schopni, ale musíme být opatrní, abychom se nechytili do pasti tím, že budeme jejich metody studovat natolik podrobně a intenzivně, až si je po jejich vzoru osvojíme. Budeme-li studovat metody zla, nepřinese to nikomu žádný užitek, ale my sami se můžeme stát jeho stoupenci.

Argument mistra Karlysse: Nekromancie je nesmírně nebezpečná. Nedá se jen tak povrchně 'naťuknout'. I na to nejjednodušší kouzlo je třeba prolít krev, což má okamžitý negativní vliv na duši toho, kdo takové kouzlo seslal. Toto není vychytralá argumentace, je to prostý fakt. Bylo by nezodpovědné, kdyby cech vyučoval tento druh magických studií a podněcoval tím někoho k jejich praktickému provádění, protože - jak již bylo znovu a znovu prokázáno - nekromancie nepřináší těm, kteří ji praktikují, a celému okolnímu světu nic než hrůzu a neštěstí.

Námitka magistry gra-Kogg: Všechny magické školy jsou pro nezkušené začátečníky nebezpečné. I jednoduchá ohnivá koule z magické školy ničení může nadělat pěknou paseku, a pokud ji nováček špatně sešle, může zranit nejen osoby ve svém okolí, ale i sebe sama. A magická škola mysticismu už ve své podstatě nutí ty, kteří její kouzla sesílají, aby oprostili svou mysl od primitivní světské logiky a navodili si duševní stav podobný dočasnému šílenství, což z praktického hlediska nesporně má okamžitý negativní vliv na jejich duši.

Argument magistry gra-Kogg: Cech mágů v zásadě již nyní povoluje některé formy nekromancie. Magické 'školy' jsou, jak známo, vytvořeny uměle a původní rozdělení stanovil Vanus Galerion ve snaze zjednodušit svým žákům studia. Sice se během těch dlouhých let značně změnily, ale každý učenec je si vědom toho, že ve své podstatě jsou všechny velmi blízce propojené. Když student magické školy vyvolávání přivolá strážného ducha, činí tak na pomezí školy nekromancie. Když student očarování použije pro své kouzlo polapenou duši, také by mohl být shledán vinným z provozování temných umění. Také magická škola mysticismu je, jak už jsem uvedla, blízce příbuzná nekromancii. Tvrdit, že se studenti nesmí učit metodám nekromancie, znamená omezit běžné praktiky používané v jiných školách, které jsou historicky legitimními školami cechu.

Námitka mistra Karlysse: Ano, magické školy jsou vzájemně propojené, ale standardní kouzla každé školy už prošla v průběhu času vlastní zkouškou. Můžeme si být jisti, že student mysticismu, kterému se dostane správného vedení, neutrpí v důsledku svých zkušeností trvalou duševní újmu. V mnoha případech se jedná čistě o otázku stanovení hranic - o to, jak daleko dovolíme, aby nás naše studium zavedlo. Nekromancie již díky své povaze nabádá praktikujícího mága k tomu, aby zašel do temnoty hlouběji, než je zdrávo, čímž prakticky s jistotou usiluje o jeho zkázu. Pro takové učení není v Cechu mágů místo.

ZÁVĚR

Rizika spojená se studiem nekromancie převažují nad výhodami, které by takové studium přineslo. Cech mágů si nepřeje omezovat možnosti studia žádného ze svých příslušníků, ale nebude tolerovat studium temných umění, leda ve velmi omezeném rozsahu pro účely boje proti stoupencům zla. Mohou se tím zabývat pouze výjimečné osobnosti, které prokážou, že jsou jak nadprůměrně nadané, tak i nanejvýš obezřetné, a i pak jen s mým výslovným svolením a pod odborným dohledem.

DOSLOV

S lítostí jsem nucen oznámit, že zvěsti o tom, že magistra Ulliceta gra-Kogg nebyla pouhou zastánkyní nekromancie, ale že nekromancii sama praktikovala, se potvrdily jako pravdivé. Když tento fakt vyšel najevo, rytíři řádu Osvícení se ji pokusili zatknout v budově Cechu mágů v Orsinii, ale magistře se podařilo uprchnout. Její nástupce v Orsinii má moji plnou důvěru.

Ačkoli s nimi nesouhlasím, respektuji její logické argumenty natolik, že jsem je zahrnul do této monografie, a nevidím důvod, proč bych je měl nyní odstranit. Přesto mne však zklamalo, když jsem se dozvěděl, že její zájem o zkoumání 'skutečné pravdy' byl pouhým eufemismem, neboť již byla zotročena silami temných umění.

Tato nešťastná situace nicméně jasně ukazuje, jak je důležité, aby se členové cechu vyvarovali lákadel nekromancie a aby se měli na pozoru jak před mágy, kteří temná umění praktikují, tak před jejich pokusy o ovlivnění Cechu mágů.